

Rendkívüli mutatvány szám.

Előfizetési felhívás

az

„ÜSTÖKÖS“

1870-ik évi folyamára.

Az „Üstökös“ a jövő évben megbővített tartalommal és másfél iven fog megjelenni.

E megbővítés már a jelen számmal kezdődik. Munkatársaink, és képeink is megszorodnak.

A laphoz rendes hirdetmény-melléklet lesz csatolva.

E megbővítés mellett is marad az „Üstökös“ előfizetési díja az eddigi: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, évnegyedre 1 frt 50 kr.

Hirdetményeknél egy 1 hasábos petitsor 7 krajczárral számittatik, többszöri ismétlésnél aránylagos százalék engedtetik. A nyílt térbe igtatás s ugyanott képes (humoristicus) vignettel való diszítés külön egyezkedés tárgya a kiadó hivatalnál.

Előfizetések és hirdetmények elfogadtatnak Pesten az „Athenaeum“ kiadó hivatalában (Barátok tere 7. szám.) vidéken minden postahivatalnál és könyvtárosnál, s illető bizományosainknál.

Pest, 1869. nov. 26.

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

A jelen számtól kezdve is fogadtatik előfizetés. December hó végeig 50 kral, 1870 martius végeig 2 frttal.

Röppentyük.

Pattogatja Junius Brutus.

A magyar hadsereg halálára.

Tudjuk, hogy százötven ágyutork
Elöl elpusztultak a hadsorok.
Azt már láttuk Waterloonál, Bécsnél,
Győrnél, Magentánál, Königrätznél.

De hogy egy szép ország hadseregét
Százötven embertorok verje szét,
S elnyelje, mind a krumplit a dzsidás:
Az neked maradt fenn, majoritás.

Hay toasztja.

Haj! felállá Hay ur, s elkezdte beszédét.
Német urak hiztak, mintha kenegetnék.
Végül a toasztját azzal csapta agyon:
„Osztrák-magyar sasnak, hogy két feje legyen.“

Haj! hol vetted Hay ur a heraldikádat,
Hogy a magyar czimer ragadozó állat?
Nem ártana, ha majd újra fogsz beszélni,
Abból a két fejből egyet kölcsön kélni.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram.

Minden dologba az a kirdizs, hogy mi a főkirdizs? Ezt minyart megmagyarázok. Ha vadászati törvinrül van szo; az a főkirdizs, hogy nekem szabad szomszidom kukuriczajába meglünyi nyulat: hogy szomszidomnak szabad enyim kukuriczába meglünyi nyulat, az csak melik-kirdizs. Ha van szo ipartörvinrül, főkirdizs az, hogy azin valasztó esizma liamnak szabad czihbül kirekesztenyi zsidot; melik-kirdizs az, hogy szomszid kipviselő zsidojanak szabad i esizmat varnyi, ha baloldalra szavaz? Bankügyben fükirdizs az, hogy in mindig kapjam pinzt, mikor nekem kel: melik kirdizs az, hogy nazareus hitelező viszakapjon tülem, mikor neki kel? — Honvidelmi kirdizsben fükirdizs az, hogy mikor verekenyi kel, fenyegerek legyen elig; melik kirdizs az, hogy az a fenyegerek az in fiam legyen-i, vagy a mas-é? — Biroi felelőségben fükirdizs az, hogy ha franya septemvir nekem hozza roszt iteletet, akkor kel talpara veretnyi szaz bambuszbotot; ha pedig elensigemnek hozza roszt iteletet, akkor csak melik-kirdizs. Sajto-stempliben fükirdizs az, hogy mikor in tartom három hasabos dictiot országgyülisen, azt pernahajder ujsagi tartozik kianyit; ha pedig stemplit kel fizetnyi: az neki melik-kirdizs.

De most csináltam fülfedezist, mire kirem privilegiumot.

Ülöm minap Pest varmegye gyülisbe franya tigris bizotmánytag melete. Asitom egyet nagyot, asitya tigrisz ketöt nagyobát; asitom neki harmat, asitya nekem hatot.

Halod-i! Mondok neki. Tigated azir ide delegalta partod, hogy szavaz biharnak, engemet azir, hogy szavazak bihar elen. Dolgom van nekem othon, dolgod van neked othon. Unom tigated in iten, unod engemet te iten, van zsebembe diktio nekem, van zsebedbe dictio neked. Adom neked dictiot enyimet, adod nekem dictiot tiedet. Azutan viszed engemet haza te magadal; viszlek haza tigated in magamal. Is vagyunk quittek.

Ugy csináltuk.

Ere kirem privilegiumot.

Fogom felalitanyi orszaghaz foyerben clearinghouset. Otanag gyüiliz elöte kipviselő szonokok özegyülnek. Egymastul kikirdeztünk: beszilsz te jobbra? beszilsz te balra? Igen és nem egymasal kieseriltetik is szipen megy haza dolgara. Ot marad csupan csak superplus! Is azal parlamenti eljárás nagyon fog simplificaltatnyi.

Tallérossy Z.

Comedia regalis.

Drámatárgy.

Ajánlva a jutalomra pályázóknak.

I. Felvonás. Victor a pápai excommunicatio s Rozina szemrehányásai elől a sanrossorei erdőbe menekül és vaddisznóra les. Vaddisznó megjelenik. Viktor agyonlövö. S azon eset fölötti ijedelmében forró hideglelést kap.

II. Felvonás. Halálos betegyán Viktor hivatja a pisai püspököt absolutió végett s Rozinát, hogy vele törvényesen megesküdjék. Pápa egy kicsit protestál; rokonok egy kicsit duzzognak, utoljára azt mondják üsse part! úgy is meghal! meghagyják esküdni és meggyónni.

III. Felvonás. Viktor kapja magát, meggyógyul. Rozina feleség marad. Mennyország nyitva marad.

IV. Felvonás. Pápa gratulál Viktor felgyógyulásához. Atyafiak gratulálnak házasságához. Vaddisznó bepáczolva vendégeknek feltalaltatik.

Igazolási rendszabály,

mely szerint a jövő Szilágyi-zsinatokra megjelenendő publikum megrostálendő lesz.

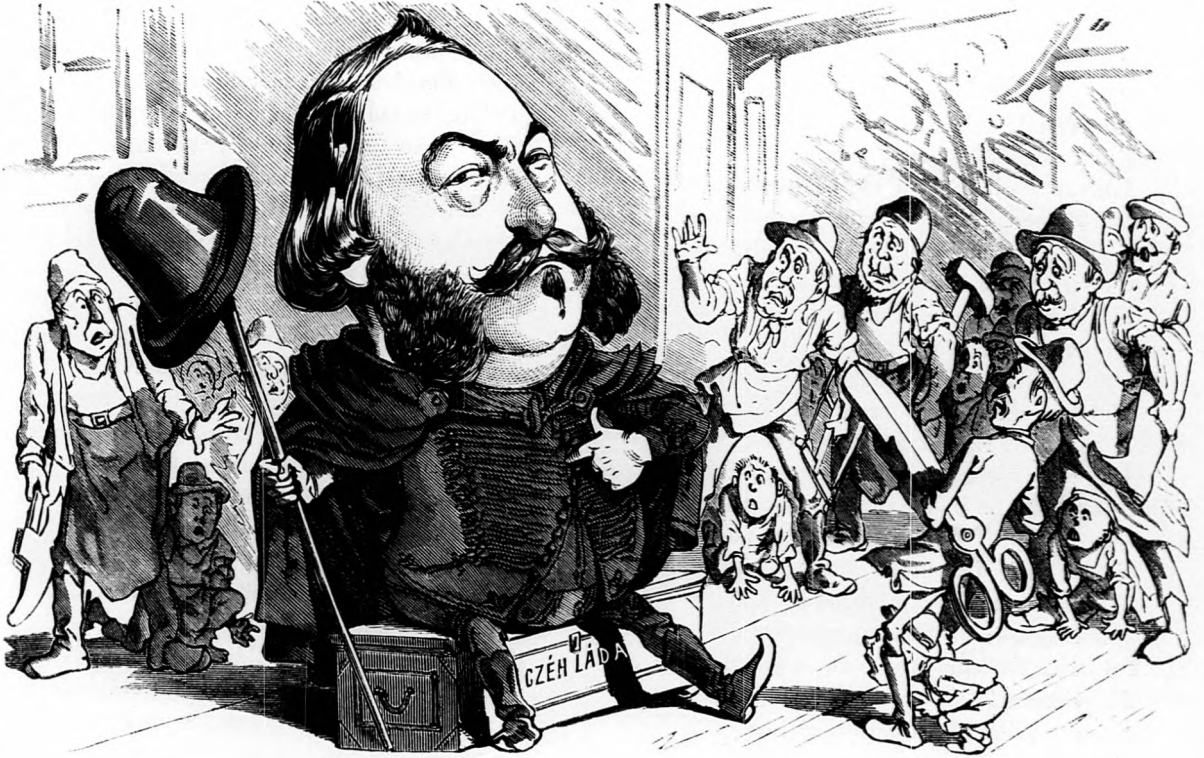
1. §. Zsuzsi néni az ajtó-nyílás elé állittatik, melyet természetével tökéletesen betölt.

2. §. Minden belépni kívánót megvizsgál előbb Zsuzsi néni, hogy nem zsidó-e? megéteztvén vele egy darab szalonut; azután megtapogatja a nyakát, hogy nem kálvinista-e? megvizittálja a dohányzacskóját, hogy nincsen-e benne sárgarépa, a miről megtudni, hogy lutheránus? És végül minden belépő ad Zsuzsi néninek egy osculum charitatist, a mivel bebizonyítja, hogy igaz hívő.

3. §. A fiatalság, mint jól ismert názárenus hitü felekezet eleve kizáratik.

4. §. Benn a teremben Lipovniczky bér mál!

Pótlék az ipartörvényekhez.

1 §. A czéhek eltöröltetnek; hanem ezen-
tul minden remeket maga a miniszter vizs-
gálja meg.

2 §. Csak jobb lábra való eszmákat ké-
szítő eszmadiáknak adatik dolgozhatási enge-
dély.

3 §. Ertsenek a keztyűsök is belőle.

4 §. Választások ideje alatt minden balol-
dali mesterember engedélye felfüggesztetik.

5 §. A kinek sok pénze van, nyithat sza-
bóműhelyt; — a ki érti a szabómesterséget, de
nincs pénze, beállhat hozzá inasnak.

6 §. Minden legény egyuttal mester is. És
igy a 48-iki törvény szerint, minthogy szava-
zata csak azon mesternek van, a ki legalább
egy legénnyel dolgozik, miután jövőre mind a
kettő mester, tehát egyiknek sem lesz szavazata.

7 §. Minden kézi mesterséghez engedély
kell a kormánytól; a mely asszony maga varrja
a ruháját otthon, megbüntettetik, mert engedély
nélkül lett szabóvá; ha maga fésülködik, meg-
büntettetik, mert engedély nélkül lett frizeurré;
ha maga mos, megbüntettetik, mert engedély
nélkül lett blanchisseussé, ha maga főz is, akkor
plane megbüntettetik, mert engedély nélkül kez-
dett traiteuriet.

8 §. Ha egy ház meggyulad, a ki az ol-
tásához akar járulni, előbb tartozik rá engedélyt
váltani, mint städtische Feuerwehr, a város há-
zánál.

9 §. Ha pedig valakinek nem adatik en-
gedély valamely munka gyakorlásához, annak
megengedettik, hogy meghaljon éhen a saját
költségére.

A zendülés a klubban.

ZSEDÉNYI. Nem! Ez tovább már nem maradhat így

Adó sok, pénz kevés, dohány rossz ;
 Pap graszszál, bank bukik, erdő fogy ;
 Piacz szédelg, sereg koplal, vasut pang ;
 Adó restál, dalmata protestál ;
 Kuhn mászik, Andrassy sétificál ;
 Lónyai szorit, Eötvös tágit, Horváth bont ;
 Mikó pihen, Rajner készül, Gorove vár. —
 Nem türhetem, hogy az egész világ
 Conservativ munkát kontárkodik.
 Ennyi szabadságra nem oldja öt
 Gorov' ipartörvényjavaslata.
 Conservativ ezéhünk nekünk vagyon,
 Melybe remekletéve mink jutánk,
 S belefuscherkedni nem engedünk!
 Ugy-e méltóságos ezéhmaster ur?

FORGÁCH ANTAL. Ugy van. Mindent jobban csinál-
 tam én,

S nem is kellett hozzá országgyűlés.
 'Sz ha így tudnak szavazni az urak,
 Ezt nálam is de mind megkaphaták.

TURY SAMU. No már annyit én is elmondhatok,
 Hogy kormányunk nem elég liberális:
 Sajtó s vallás terén retrospaceziroz.
 Conservativ és ultramontán.

TÖRÖK SÁNDOR (János fia).

Igaz, a kormány szörnyen részrehajló ;
 De a szabadkőművességre hajló :
 Nem pártolá a „Magyar Államot“,
 Söt igaz iskolákat közösít :
 Pénteknapon is zsiros hivalt oszt —
 — És nem nekem. — Ez szörnyü bün urak !

PAP ZSIGA. Az a hiba, hogy nem fordít figyelmet
 A nemzetekre, a románra főkép,
 És a románok közt Kővárvidékre,
 Mely, mint a klubb előtt jól tudva lesz,
 Hozzám még vissza nem csatoltatott.

KEMÉNY ISTVÁN. Nekem meg épen az csak a ba-
 jom,

Miért nem állit a miniszter ur
 Minden bárhol található román
 Háta mögé egy — fogas kritikust?
 Gégéinket nem érzem biztosítva!

TÉREY PÁL. Jó volna mind, csak az én vasutam
 Készülne már; — a kormány tartja vissza!

MIKÓ IMRE. Én meg azért szidom nagyon a kor-
 mányt,

Hogy pénzt nem ád utat csinálni nekem.
 Az a Lónyaj, az egy fukar miniszter!

WAHRMANN. Ellenkezőleg préda és pazarló!
 Meglátja majd a tisztelt publikum,
 Ha én leszek pénzügyminiszter, mennyi
 Nem álmódott adónémét fogom
 Boldog hazánkban honosítani meg?
 Elengedem csak hirlapbélyeget,
 Mi Pester Lloydnál százezer forint. —
 — Interdum azzal is megérem addig.
 Ha Gorovéval megcsereélhetek,
 Bobró — s a rózsaszin karszékeért
 Adom Lipótvárost s a börze krizist.

KRAJCSIK. Óh szent atyám, be rossz helyre jövök!
 Hol még zsidónak is szabad beszélni!
 Ott, hol csupán nekem szabad viselnem
 A szent bársonysipkát tarkóm felett; —
 Öröködbe uram Varmának jöttek!

ÉRKÖVY. Ne szóljon tisztelendő szentatyám,
 Jól jár, ki a paradicsomba jut:
 Oda utánunk a hitelező
 Már nem jöhet, Szentpéter nem bocsátja. —
 De szóljunk a földi dolgokról itt.
 Mit tett a kormány földi bajainkért?
 Egy jaj-szó hangzik; „wer kauft Mühlenpapier?
 S a kormány hallgat. Így ez nem maradhat.
 Mindenki = omnibus kíván segélyt!
 Mondjuk: „népbank szava = Isten szava!“

PULSZKY. Hiába minden! Nincsen spiritus
 Az egész kormány tehetségiben. —
 Szellemtelenség! Nem segíthetünk rajt. —
 Nem rég csak egy akó spiritusért
 Folyamodám a muzeum kigyói
 Nevében, és nem volt található. —
 Le kell a kormányt már menabreázni!
 Én inditok független hirlapot:
 Forgách Antal, Bittó főmunkatárs.
 Lesz pénz! A sok komisz skribler, tudom
 Eljön szagára, s lesz nagy hirlapunk.
 S fél év alatt vagy a kormány, vagy mink,
 De valaki bizonynyal megbukik.

KIRÁLYI PÁL. No gratulálok hozzá. Én tudom,
 Mit tesz szerkeszteni hosszú hirlapot!
 És védelmezni benne dolgokat,
 A miktől émelyeg a gyomrom is!
 És általvenni Ludas-czikkeket,
 A miket a kutya se enne meg!
 A kormány úgy tesz: ha valami jó
 Eszébe jut, Borsszemjankóba adja;

S ha olyan rossz a viczcz, hogy Ágay
Azt mondja rá: nem kell; Naplóba hozzák.

KLAPKA. Barátom, arról én beszélhetek,
Mit tesz lapot csinálni elveinknek?
Magának csak fogyott az, a mi nincs:
A tudománya; — nekem pénzem is!
Két „ezredem“ hajdanta nem került
Olyannyiba, mint az egy „századunk.“
Számítottam tömeges felkelésre
Deák nemzetnél; s újra cserbe hagytak!
Ez az egy thurzovkai betörés
Az irodalmi térre benne van
Ezer halott s fogoly részvényesembe!
S most nézhetem, hogy merre a szoros,
Hol vissza-menjek? vagy kanitulálok!

TRÉFORT. Urak, beszéljünk, nyitán magyarán.
Bruck, bár végül egy kis malörje volt
Slavoniában vett dominjumot. —
Forgách csak két évig volt cancellá;
Szerezte Kékköt. — Monhardus barátom,
Ki minket mostan áradába tart,
Szerencséhez megszerezte Hátszeget. —
Engedjen már mást is zöld ágra jutni!
Például: én sem volnék rossz oda. —
DEÁK FERENCZt (felkel ágyából és kijön.)
Micsoda szörnyű láрма ez megint?

Mihelyt Mózsést nem látják, hajbakapnak.
Mi a panasz? Nem tetszik itt e házban?
Nedves a fal? penészes a szoba?
Sokan vagytok s nem fértek el talán?
Fokhagymabüz és tömjénillat együtt
Trafikdohánnyal s uri parfümökkel
Vegyülve megrontá a levegőt?
Csip a poloska? Meglop az egér?
Hul a plafond? Vexál a házi ur?
Be van fütve nagyon? Csúzt hús a czúg? —
Bizony, halljátok! én nekem se tetszik
Sem a kvártély, sem a mi benne van. —
De hát há mentek? Ott kinn rossz idő van;
Bömbölve zug a fagyos Miletics;
S ökölnyi Madarászok hullanak;
Ott kinn elkapnak tigrisek s megesznek;
Sötét van és öszorka képiben
Hazajáró reactió kisért;
S csizmátok elmerül rajxráthi sárban. —
Nem jó biz itt; de csak tőrjétek el,
A hogy türom magam; és senkihez
Ne járjatok panaszra; mert kapom
Magam s elcsaplak — valamennyit!

MINDNYÁJAN (szépen elcsendesülnek s visszavonják inditványaikat.)

K—s M—n.

Statistikai adat.

Dr. Konek Sándor a statistikai egyetemi tanárától.

Fájdalom, kedves hazánk sonkáit, t. i. a kassai sonkákat a prágai sonkák a nyeregből kisodorták, úgy hogy már többé versenyt nem futhatnak.

Logika.

A multkor ezt olvastam egy komoly ujságban:
A magyar-osztrák monarchia gyapja hatalmas versenytársra akadt az argentin köztársaság gyapjában.

Mit következtethetni ebből?
Azt, hogy mind a kettőt nyirják.

A pénzemberek.

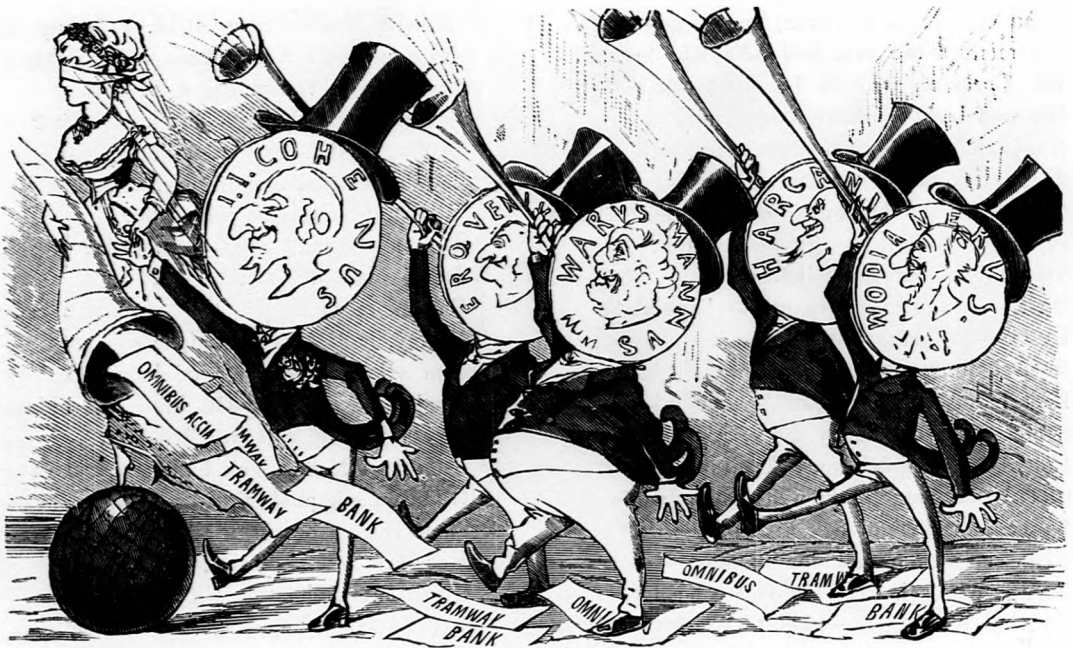
Hösköltemény.

Pénzország szép ország! vagyon abban minden;
Senki sem dolgozik, a pénzt kapja ingyen;
Annak, ki bejutott a paradicsomba,
A millió csak úgy terem, mint a gomba.

Minden ember feje vagyon ottan pénzből
Az egyik aranyból, a másik csak rézből

Részvényből építnek szép fellegvárakat
Kinek mekkora kell, olyan nagyot rakat.

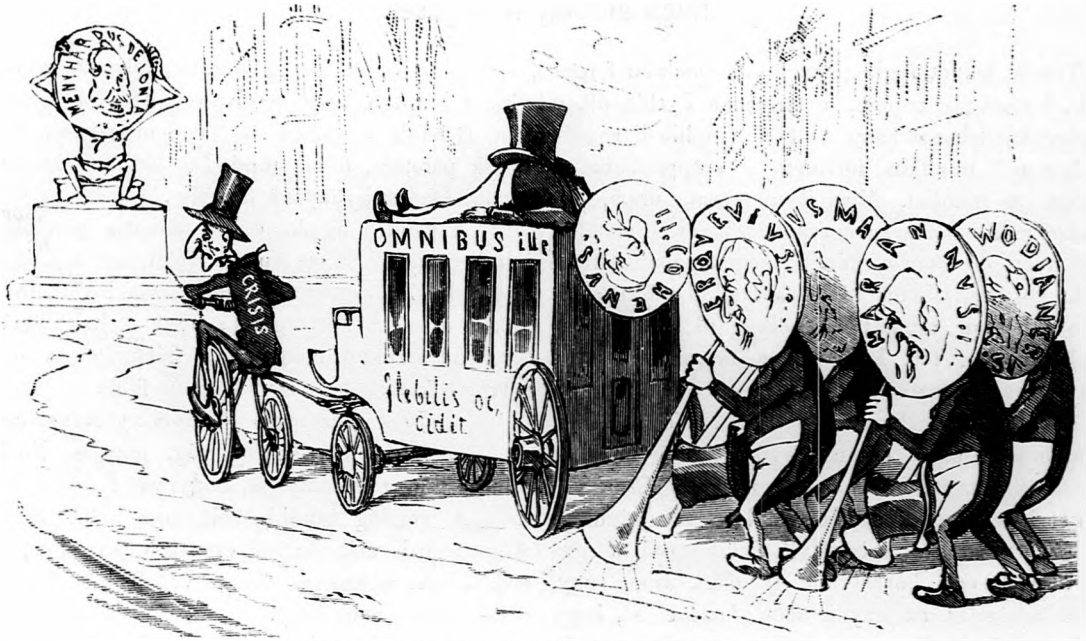
A jámbor publikum aranygyapjus birka
Akad gazdája is, ki mindig lenyirja
Bankárt gazdagítják zsiros differenczek;
S ki legjobban henczeg, abból lesz a herczeg.

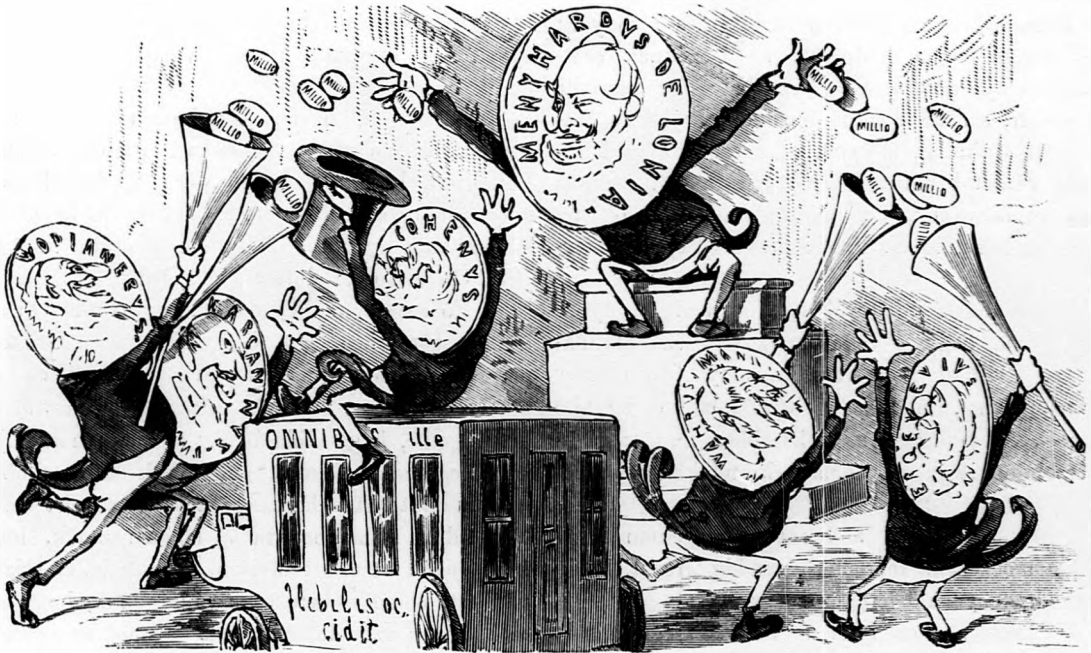
Pénzország hercegét, ki játszik a hausseon
 Kegyei Fortuna, pogány istenasszony.
 Van vele bevallott tartós liaisonja.
 A börzei chorus legalább aszondja.

Egyszer csak Fortuna megugrik; elgördül
 A golyó s kegyenczét elüti a földről,
 Papir hull, fellegvár dül, akczia porhad
 Chórus ugyan ugrik, ki merre ugorhat!

Chórus gyászmarscot fuj, beütött a krízis
 Előbb csak egyenként, utoljára tiz is,
 S fujják keservesen: „elesett a Feldherr!
 Lónyay most segits! Nem tréfa ez. Geld her!“

Lónyay-Plutónak mindig van sok pénze
 Terem a hová nyul, akár ne is nézze,
 Két tele marokkal gyász khórusnak szórja
 A szegény halott is feltámad e szóra.

Hugli borbély fecsegései.

Tessék helyet foglalni ezen a háromlábú forgószéken. Valóságos triposz, a milyenen Pythia ült, a ki apáczafejedelemasszony volt a delphibeli zárdában. Igy ni! mindjárt fölverem a szappanhabot s elkezdem a munkát. Mire elvégeztem, uram, ön akkorára már bejárta az egész mivelt és miveletlen világot, mert én annak minden zegezugában otthon vagyok. Ön szakállosan ül le és szakáll nélkül kell fel; de a helyett tapasztalás nélkül ül le s tapasztalattal tele kel fel. Bocsnát, a tapasztalat alatt nem tyukszemtapasztalatot érték.

Volt már ön Párisban? Igen? No én nem voltam, hanem azért olyan párisi historiát mondok el önnek, a mit ön, fogadom, nem ismer. Csak valami két hete történt, de bejárta hirtelen az újságokat.

Egy ur Páris valamelyik külvárosában járván, megáll egy borbélyműhely előtt. Épen úgy, mint ön az imént az enyém előtt. Eszébe jut, hogy ezt a kedvező alkalmat meg kellene ragadni némely kinövésiek eltávolítására. Belép s helyet foglal épen úgy, mint ön. A borbély körülkeríti a vendég nyakát fehér kendővel, s előveszi a borotvát és a borotvasziját. A vendég, a ki még eddig rá sem nézett a Figaróra, most hirtelen rá tekint s bizonyára hanyat vágná magát ijedtében, ha a székek esetleg támasztékja nem volna. A borbély egy bestialis arcú ember, szürkébe hajló bozontos hajjal és öszszeverődött szakállal, melyből csak szeme látszik ki. A többi részét benötte a szőr. Az a két szem is bárcsak ne látszanék, oly vadul forog az s oly fenyegető lángokat lövel. Valóságos Burke, Schinderhanne.

A vendég homlokáról halálos veríték gyöngyözik, látva, hogy e vadállatnak teljesen hatalmában van. Kiáltani nem mer, nehogy feldühösítse. Futni nem lehet, mert a borbély közte és az ajtó között áll. Az pedig egyre dühösebben feni a borotvát az olajos szijhoz s ádáz tekinteteket vet áldozatára.

A borbély leteszi a borotvát s bekeni szappannal s moczczeni sem merő vendég arcát. S azzal rekedt, fenyegető hangon megszólal:

— Látta ön ez éjjel a Louvre-t égni? Mily látvány, Istenem! Nero nem élvezhetett szebbet.

A vendég bámulva nézett a beszélőre. Hiszen ő épen a pillanatban jön a Louvre mellől, s látta, hogy az ép, hogy semmi baja.

— A Seine pedig kiáradt, folytatá a borbély újra a borotva után nyulva — fél Páris viz alatt van. Belefult a császár, a Vendome-szobor, a Tuillériák palotája, mind mind. Én láttam. Épen onnan jövök. Oh az gyönyörű látvány!

A vendég agyán egy rettenetes gondolat nyilalt keresztül. Ez az ember örült, az kétséget sem szenved. És most őt egy örült fogja beretválni! Mily pokoli érzelem. Mit tegyen? hogy meneküljön?

Az iszonyu ember már felemelte az éles borotvát s kedvtelve nézegette alul felül.

— Jó kés ez uram, — szólt nyelvvel csattintva — pompás penge, úgy vág, mint — No hiszen mindjárt meg is mutatom, hogy vág?

A vendég inkább volt már halott, mint élő. Alig terjed már másodperczekre az élete, tagjai zsibbadtak, menekvés nincs, védelemről az óriással szemben szó sem lehet.

Óh csak még egy imádságra volna ideje!

A borbély ez alatt háttal támaszkodik a falnak szemben a vendéggel s a csörgő kigyó tekintetével néz reá.

— Akarja ön látni, hogy vág ez a borotva? hát így ni — kiált fel kétségbeesve s azzal egy kanyarítással keresztül metszi a saját gégejét s halva omlik össze.

Látta ön, uram, Párisban tán még most is — két hét mulva — sajnálják itt ott a szegény Lapalliert, kinek szive ép oly jó, becsületes volt, mily rettenetes volt az arcza s ki neje halála feletti bánatában megőrült s elvágta a nyakát.

Ön elszomorodott e históriára?

No semmi, majd mondok, vigabbat is. Ön nemde ismeri a vörös herceget. Hogy ne? hiszen Grosz Lajos per te is lett vele, mikor itt járt. Hát látta, ez nagyon takarékos ember, s külön csizmafoltóója van kinek megengedte, hogy tábláján ezt a czimet használhassa: „hercegi csizmafoltóó.” A foltok kissé többé kerültek, mint azt a herceg szerette s ezért ez megharagudott s meghagyta a majsztramnak, hogy az általa adott czimet táblájáról vétesse le. A csizmadia úgy tett eleget a herceg kívánságának, hogy a czim elébe ezt a szót iktatta: „ex” s most az egész czim így hangzik: „ex-hercegi csizmafoltóó.”

A török szultán pedig, hogy megmutassa a francia császárnénak, milyen az a török lakadalom, előrendelt egy gárdahadnagyot s megparancsolta

hogy tessék neki megházasodni, de rögtön. Én bizony nem tudom, hogy a gárdatiszt erre a biztatásra nem halt-e szörnyet?

A nagy embereknek rendszeren van valami különös szokásuk. Gladstontól azt kérdezte valaki, hogy az istenért ugyan mit csinál olyankor a parlamentben, ha valami unalmas szónok négy órahosszáig tartó diktiót mond?

Mit? kérde a miniszter — hát angol templomi hymnusokat fordítgatok — görögre. — Ez már még is szégyen, mondják azok a többi nagy diplomaták, a kik nem tudnak görögül.

Rouher nagyon szeret vadászni, ám'ár még soha sem lőtt egyebet baknál. De egy barátja emlékszik, hogy egyszer még is megsértett egy nyulat. — Hogyan? kérde az elbeszélőt.

— Hát ugy -- felelt az, — hogy a mint az ex-államminiszter rá süté puskáját s a nyul még is elszaladt: utána kiáltott nagy dühösen, hogy „szemtelen.“

Ez a Peabody is különös egy ember volt. Soha sem lakott otthon, hanem egy barátjánál. Soha sem evet egy ételnél többet, még lucullusi estélyein sem. Utolsó éveiben sokat szenvedett; de azért csak ritkán élt orvosi tanácsosul, — orvossággal soha.

Napoleonról majd máskor beszélek, mert, ime már majdnem készen vagyok az ön szakállával. Épen elkészülök, mire még egy honi bon mot-val szolgálhatok.

A multkor történt egy társaságban, a hol épen a házasság került napirendre. A házi asszony mosolygva fordul Kemény Zsigmondhoz:

— Az istenért, báró, miért nem házasodott ön meg? Én nem is képzelhetem, hogy lehet házasság nélkül megélni.

— Hát csak ugy, asszonyom — felelt a báró teljes flegmával — hogy az ember surrogatumokkal pótolgatja.

Most készen vagyunk, uram. Alászolgálja!

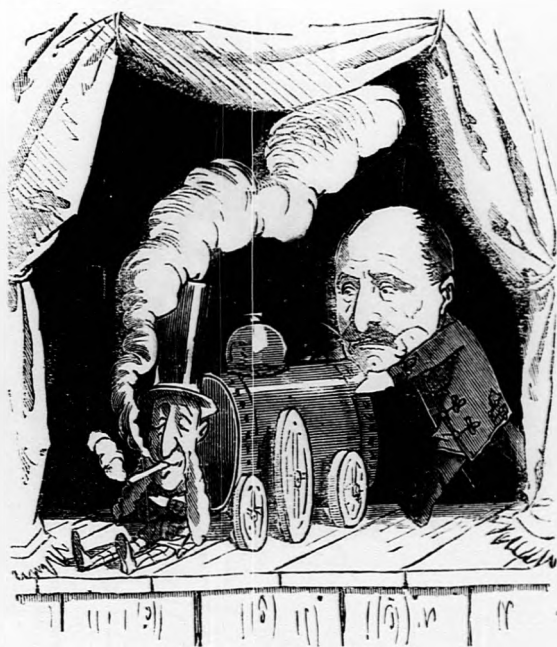
Paprika Jancsi szinpada.

— Aztán, goddam, ánglus; hamar megcsináld a vasutat; mert különben úgy haudujudu egyet a hátodra, hogy no.

— Yes, Yes. Megteszem, vagyok Wahring.

Csak egy kicsit váring
Eszteendőre rajta járink.

— Ördögadta lokomotívja nem akar előre menni, pedig már a kéménye is füstöl.

Színházaink.

Nemzeti színház.

Fráter György.

„Én a fiamat nem adom!”

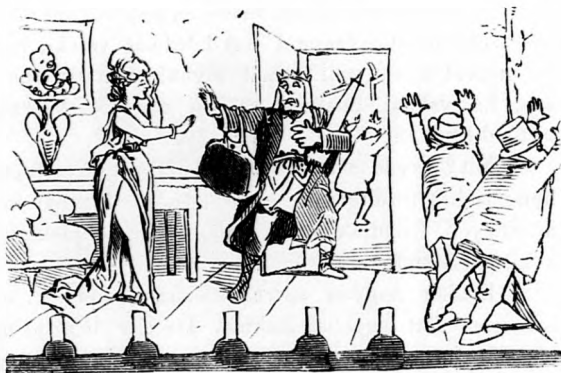
Népszínház.

„Sárrika, vagy a falusi ártatlanság.”

Német színház.

Schöne Helena.

Város atyái. „Csak tessék tovább játszani kis-asszony! majd mi addig tartjuk a falat, hogy be ne düljön.”

Parabola.

Ajánlva a főtisztelendő „Magyar Állam”-nak, mely majdnem minden héten ciceró betűs vezérezikkekben káromkodik az „Üstökös” ellen.

Azon időben, mikor Lamartine conseiller du Peuple című könyve megjelent, egy herculesi természetű napszámos jelent meg nála, óriási karokkal s olyan nyakkal, mint egy oroszláné.

— Ön tanácsot ad a népnek, polgártárs — szolt a napszámos oly hangon, mely földalatti menydörgéshez hasonlított — én tehát eljöttem tanácsot kérni öntől.

— Beszéljen ön, — felelt a költő-államférfi.

— Van nekem egy kedves kis szöke feleségem, oly gyöngéd uram, mint a harmat. Azt hiszem, egy arczlegyintés ettől a kéztől megölné őt.

— Hát ez baj?

— Igen is, mert ez a kis feleség engem egyre ver. Megver nem csak minden héten, hanem csaknem minden nap. Ha fölkelek üt, ha lefekszem üt, ha dolgozom, ha eszem, ha dohányzok; mindig ver. Mit csináljak? fel adjam a biztosnak, vagy én verjem meg őt? Hiszen félek, ha csak rá teszem is kezemet, hogy össze török.

Lamartine elgondolkozott egy pillanatig s aztán így szolt:

— Fogja ön követni tanácsomat?

— Igérem önnek, — felelt a munkás.

— Jól van tehát, tanácsom ez: engedje ön magát veretni. Ha az ember tudja, hogy ő az erősebb, akkor ez se nem megaláztatás, se nem szégyen.

És most tessék nyugodtan folytatni a bunkós polemiát.

Virgilius Silagius

Aeneidos Liber I b ó l

szabadon fordította Blumauerus secundus.

Tantae molis erat romana manu
condere gentem.

Hja bizony sok hosszú tengert

Bejár az ember lába;

A míg Turin s Berlinen át

Eljut végre Rómába.

Sok hányatás után végre

Az igazi üdvösségre

Rátalál „ultra montem.“

Hej nem jó ám Carthagóval

Az a kokettirozás!

Mert nem Didó jut kötéltre,

Hanem maga Aeneás.

Ki megmentheté az irhát,

Nyujtson érte tömjént, mirhát

Római isteneknek.

Kilenczphárvizetivó

Legelső szüz-beszéd-től

Kötös emelkedés szerint

Számítani tessék föl,

Mennyi tengert kellett inyňa

A míg elhozta a kinja

Az a páczabeszédig?

Hej nem ilyen gyűlést látott

Hajdanta a Simándli,

A hol a chorust képezte

Szinész és milimádi,

S Beleznaykert, hol csupa

Fenygyerekek közt Sztupa

Vala a kapellmeister.

A mosolygó szüzek helyett

Körülülték vad kofák,

A kipödrött bajszok helyett

Nyuzott fanciesali pofák.

S a harangozó és civa

Ordítá szörnyen: evviva!

Róma és a syllabus!

Nem hitte volna az ember,

Hogy még azt is meglássa

Hogyan lesz ultramontáná

Hős Virgil Aeneássa,

Most bámul már a filiszter:

Azt hívé, hogy lesz miniszter

S lett belőle minisztráns.

Ama bizonyos eszismadia és felesége kérdései és feleletei.

— — Ezt is most hallottam, nem volt az ujságban. Mikor a belügyminiszter királyné ő felségének megvitte a rendek üdvözlését születésnapjünnepére: egyszer csak betoppan a szobába Rudolf trónörökös s felkiált magyarul: „Éljen a mama!“ Volt aztán vidám jelenet a családi tableauhoz.

— — (Ejnye de lány idő jár folyvást!) Hogyne, mikor Szilágyi Virgil most hozta meg a „véna szeszonyoknyarát.“

— — A párizsiak most választották meg képviselőnek Rochefortot, — egy lámpagyújtogatót. (Ejnye csunya democraták!) Igen de gróf. (Ejnye csunya aristokraták.) Az ám, de nagy republicánus. (Ejnye csunya rebellisek!) És a mellett nagy kártyás. (Ejnye csunya kozákok!)

— — A lapok nem közlötték a királyi utazótársulat két hajójának tengeri távirateseréből a legérdekesebbet. Csak odáig adták, a hol Beust ur tengeribeteg az táviratozza a fölségnek: „Caesar, morituri te salutant,“ mire a fölség vissza: „requiescant in pace.“ De még azután következett az a kérdés a királyi hajóról a miniszteri hajóhoz: hát Andrássy nem tengeri beteg? — Válasz rá: „En nem, hanem a collégáim otthon.“

— — (Ugyan miért nyujtotta Somssich elnök a minap a szavazati urnát Hiadornak, hogy ő huzza ki belőle a biráskodandó osztályt?) Azt azért tette, mert lutri kihuzásnál rendszeren szüz kezét szokás használni: — tehát levén Hiador — pap. — (Még pedig baloldali a kibén lehet bizni.)

— — Egy német ujság tudosítójának a cattarói csatatérről az insurgensek levágták a fület. (Ez jó praecedens eset a nálunk levő Neue Presse levelezőfélek figyelmeztetésére.)

Folytatás a melléklapon.

Pest, 1869. Nyomt az „Athenaeum“ nyomdájában.

(Barátok tere 7-ik szám.)

Rajzolja: Jankó. — Metszi: Pollák.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Jókai Mór.

Lakása: Stáció-utca 80. szám alatt.

HAASENSTEIN ÉS VOGLER

hirdetményi irodája Bécsben.

Neuer Markt, Nr. 11. I-ső emelet.

Hasonnevü üzlet-ágak:

Hamburgban, Neuer Wall 50.
Berlinben, Leipzigerstrasse 46.
Lipcseben, Markt 17. (Königshaus.)
Boroszlóban,
M. m. Frankfurtban, Grosse Gallustrasse 1.

Stuttgartban, Kronprinzenstrasse 1 b.
Baselben, Steenberg 29.
St. Gallenben, Obere Granstrasse 12.
Zürichben, Elsassergasse 1.
Genfben, Place du Molard 2.

Különös képviselet:

Brüsszelben,

Londonban,

Varsóban,

Szent-Pétervárott,

Konstantinápolyban,

New-Yorkban.

Egyedüli képviselői Dánia, Svéd, Norvég és Oroszország legtöbb lapjainak.

Hivatalos képviselői a világ összes lapjainak.

Egyedüli képviselői

Németországra nézve

a Havas, Laffitte, Bullier és társa társaságnak

8 Place de la Bourse, Párisban.

Páris 10 nagy hírlapjának s 200 első rendü francia vidéki újságnak bérleti.

Egyedüli képviselői

Németországra nézve

az Office Général d'Annonces, Ch. Lagrange, Cerf & Co.,

6 Place de la Bourse, Párisban.

11 más, tekintélyes párisi hírlap bérleti.

Egyedüli képviselői

Belgium legnagyobb újságjának, az „Indépendance Belge”-nek, **Brüsszelben,** Németország, Ausztria és Schweizra nézve.

Valamennyi hirdetés Németország, Ausztria és Schweizból 1868. január 1-je óta kizárólag csak a mi közvetítésünk után vehető fel e lapokba.

Egyedüli képviselői

Németországra nézve

248 schweizi lapnak.

Németországiból hirdetések,

ugy a schweizi valamint a francia lapokba, kizárólag a mi közvetítésünk után vehetők fel.

BÉRLŐI

a „*Basler Nachrichten*,” a „*Basler Volksfreund*,” az új „*Basler Zeitung*” (kereskedelmi lap), az új „*Züricher Zeitung*,” a zürichi „*Republicaner*” és a „*St. Galler Zeitung*”-nak.

Egyedüli képviselői az amsterdami „HOLLAND'sche ILLUSTRATIE”-nak

(hollandi képes újság),

valamint *Hollandia* legnagyobb lapjainak Németország, Ausztria és Schweizra nézve.

Kiadóhivatala és hirdetményi irodája az „*Oesterreichischen Oekonomist*”-nak.

A bécsi nemzetgazdasági egyesület közlönye.

HAASENSTEIN és VOGLER

hirdetményi irodája

BÉCSBEN, Neuer Markt, Nr. 11. I-ső emelet, **BÉCSBEN,**

továbbá

Hamburg, Berlin, Lipcse, Boroszló, Majnai Frankfurt, Stuttgart, Basel, Zürich, Genf és St. Gallen-ben.